

I al sin glans nu stråler solen

Musik: Henrik Rung 1859 / Arne Nyrop Streng
Tekst: DDS02 290,1-7 N. F. S. Grundtvig 1843

Diskant v.7 Vor Gud og Fa-der u - den li - ge! Da blomstrer ro-sen
I al sin glans nu strå-ler so - len, livslyset o - ver
i dit ri - ge, som so-le vi går op og ned i din en-
nå - de - sto - len, nu kom vor pin - se - lil - je - tid, nu har vi
bår - nes her - lig - hed; thi du for hjer - tet, vi gav
som - mer skær og blid, nu spår os mer end eng - le -
dig, gav os med ham dit Him - me - rig.
røst i Je - su navn en gyl - den høst.

2. I sommernattens korte svale
slår højt fredskovens nattergale,
så alt, hvad Herren kalder sit,
må slumre sødt og vågne blidt,
må drømme sødt om Paradis
og vågne til vor Herres pris.

3. Det ånder himmelsk over støvet,
det vifter hjemlig gennem løvet,
det lufter liflig under sky
fra Paradis, opladt på ny,
og yndig risler ved vor fod
i engen bæk af livets flod.

4. Det volder alt den Ånd, som daler,
det virker alt den Ånd, som taler
ej af sig selv, men — os til trøst
af kærlighed med sandheds røst —
i Ordets navn, som her blev kod
og før til Himmels hvid og rød.

5. Opvågner, alle dybe toner,
til pris for menneskets forsoner!
Forsamles; alle tungemål,
i takkesangens offerskål!
Istemner over Herrens bord
nu menighedens fulde kor!

6. I Jesu navn da tungen gløder
hos hedninger såvel som jøder;
i Jesus-navnets offerskål
hensmelter alle modersmål;
i Jesu navn udbyder da
det evige halleluja.

7. Vor Gud og Fader uden lige!
Da blomstrer rosen i dit rige,
som sole vi går op og ned
i din enbarnes herlighed;
thi du for hjertet, vi gav dig,
gav os med ham dit Himmerig.